אבל לאכילה א) הוא דלא מרצה :

הדרן עלך קדשי קדשים

חטאת העוף מועלין בה משהוקדשה נמלקה הוכשרה ב) להפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה הוזה דמה חייבין ג) עליו משום פיגול נותר וטמא ואין בה מעילה : **גמ'** קתני הוכשרה ליפסל ליפסל אין אבל לטמויי לא מתניתין מני רבנן היא דתניא אבא שאול אומר טבול יום תחלה

חטאת העוף מועלין בה משהוקדשה . בפה אפילו אם נהנה ממנה מחיים כגון שמכרה דהואיל לחולין : הוכשרה להפסל . כלומר משנמלקה ניתוסף בה קדושה שהיא נפסלת אם נגע בה טבול יום או מחוסר כפורים ובלינה : הוזה דמה חייבין עליה משום פיגול. דהואיל דעוף קיימא במקום זריקה דבהמה דהזאה קובעת בפיגול שחישב בו קודם לכן כמו זריקה דבהמה ושוב נמי יש בו איסור נותר וטמא אם נטמא דהזאה קובעת בכל הני : ואין בה מעילה . דכיון דהוזה דמה יש בה היתר לכהנים : **גמ'** אבל להיטמויי לא . שתהא טמאה ומטמאה אחרים לא : מתניתין . דקתני הוכשרה ליפסל ולא ליטמא רבנן היא דאמרי כשם שפוסל טבול יום אוכלי תרומה ומשקה תרומה כך פוסל אוכלי קדש דאינו מטמא לטמא אחרים : דתניא אבא שאול אומר טבול יום תחלה לקדש . דהוי ראשון ומשוי לקדש שני דאותו שני עושה שלישי ורביעי בקודש ופוסל את התרומה :

רבי

ר"ע אלא לאקבועי במעילה ולחוביה משום פיגול וטהר וטמא ועוד קשיא דבפסחים (דף סג.) משמע דלא מהניא זריקה להצריך עיבור צורה *דאמר התם נטמא הפסח או שיצא ישרף מיד ונראה לפרש דה"נ קאמר ו) כי קאמר רבי עקיבא זריקה מועלת ליוצא כלומר לענין דברים האמורים במשנה לאקבועי בפיגול ז) אבל מכל מקום לשריפה אזיל מיד ח) דלא פליג אמתני' :

הדרן עלך קדשי קדשים

חטאת העוף . עד השתא איירי בדין פסולי קדשים ט) מתי ימעטו בהם ומכאן והילך איירי בכשרים : **מועלין** בהן משהוקדשו . פירוש קדושת פה דהייט כשהקדישן: **הוכשרה** ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים . כלומר י) שאם נגעו [בה טבול יום או מחוסר כפורים] פסול מלאכול : **ובלינה** . יא) בלינת דם בשקיעת החמה א"נ בלינת בשר ליום ולילה ולא"נ דבהך הכי קתני הוזה דמה דמשמע דהשתא לא איירי בהוזה וא"א בלינת יום ולילה אלא לאחר הזאה שהרי ההזאה יב) ביום המליקה דאל"כ איפסל הדם בשקיעת החמה מ"מ נקט גבי מליקה פסול דלינה בשר לפי שמיד שנמלקה יג) מתחלת לינה של יום ולילה ומשעת מליקה מונין : **הוזה** דמה חייבין עליה משום ט' . למ"ד לעיל (דף ה.) היתר אכילה בעינן ר"ל הוזה ממש שנראה לאכילה ולמ"ד היתר זריקה ר"ל שנראה להזות ולמ"ד היתר שחיטה כי היכי דבעינן לעיל גבי יד) קדשים דשייך בהן קבלה שיהא ראוי לקבל כדי טו) להזות הכא נמי דלא שייך קבלה גבי חטאת העוף בעינן שיהא ראוי להזות : **ואין** מועלין בה . בדין היה לו למיתני חטאת העוף עם פרים הנשרפים דתרוייהו לא סלקן לגבוה טז) אלא שצריך להקדים חטאת העוף לעולת העוף לפי יז) שהיא קודמת [ועולה] העוף שוה קודם לכל הקרבנות לפי שיש בה שייכות דמעילה יותר ואף מעולה בהמה דבעולת בהמה אין מועלין בעורה כי עורה לכהנים יח) (ובחטאת) *[ובעולת] העוף מועלים אף בעורה ואף יט) משהגיע לבית הדשן מועלין בה כך נראה למורי הרב רביט פרק ט' : ***עולת** העוף מועלין בה ט' . כמו שפיר' גבי חטאת העוף כך הוא בעולה : **מיצה** דמה . דגבי עולת העוף נקט הוזה משום דבחטאת העוף איכא הזאה ומיצוי אבל בעולה ליכא אלא מיצוי פירוש שסוחט הבשר כ) והדם יוצא בדוחק ומהמלה והזאה הייט כא) שהז הדם למרחוק : **ומועלין** בה עד שתצא לבית הדשן . פי' אף לאחר שנשרפה לפי שעדיין צריך להוציא הדשן מחוץ למחנה אבל מכאן ואילך הרי נעשית מצוה ואין מועלין בה : **פרים** הנשרפים . פר העלם דבר של צבור ופר כהן משיח ופר יום הכפורים ושעירים הנשרפים שעיר יום הכפורים ושעיר עבודת כוכבים : **הוכשרו** ליפסל בטבול יום . תימה למאי הלכתא הוכשרו ליפסל בטבול יום ט' דאי לאכילה והא פרים הנשרפים אין בהם אכילה לכהנים ואי ליפסל מהקריב אימוריהם קאמר מכל מקום גבי פר ושעיר של יום הכפורים ליכא למימר הכי שהרי מצל לצבור הם ובאים בטומאה כב) ויש לומר לענין לשורפו בבית הדשן ששורפין בו את הפסולין קאמר שיהיה להם לפסולין בית הדשן לעצמן כדאמרינן פרק טבול יום (זבחים דף קד:) כג) (גבי) ג' בית הדשנים הוו שם : **הוזה** דמן . פירוש על כד) הפרוכת ועל מזבח הזהב כדאמרינן פרק איזהו מקומן (שם דף מז.) ומועלין בהם עד שיותך הבשר אבל משיותך הבשר אין מועלין שהרי נעשית מצותו : **אין** מועלין בעורות אבל מועלין בבשר . כה) דמבאחר . שזרק דמה זכה המזבח בבשר והוה ליה *קדשי ה' : **והכהנים** בעורות . כו) ונפקי להו מכלל קדשי ה' כדאמרינן (זבחים דף קג.) כל שלא זכה המזבח בבשר לא זכו הכהנים בעור : **אבל** מועלין בבשר עד שתצא לבית הדשן . דאכתי לא נעשית מצותו שצריך להוציאה לבית הדשן אבל גבי פרים ושעירים הנשרפים אין בהן הוצאה לבית הדשן שאם הם נשרפין הולך אין מועלין בהן משהותך הבשר :

קרמו פניה בתנור הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים . משום דתנור מקדש הלחם בקרימת פנים וי"מ שאין גורסין ובלינה דהא תנן *פרק שתי הלחם (מנחות דף ק:) כז) נאפות מבערב ואין דוחות לא שבת ולא יום טוב ואי לינה פסלה בהו אם כן כשנאפה מבערב הרי הם כח) פסולים למחר בלינה ולור"י דגרס שפיר דמדקתני קרמו כט) בתנור הוכשרו ליפסל ט' אלמא אית ליה תנור מקדש ל) לחם ואם כן ע"כ לינה פסלה ואם כן אפייתו דלחם דוחה השבת דהכי דייק בפרק רבי ישמעאל (מנחות דף עב:) בסופו ומבנה דפרק שתי הלחם (שם דף צה:) אית ליה דהתנור אין מקדש ולהכי קאמר דאין אפייתו דוחה יום טוב לא) ואם תאמר כיון דלית ליה להגא דמתני' התנור מקדש למה לי קרמו פניה כיפסתו בתנור ליקדשיה דהא כלי שרת מקדש ויש לומר דמשו"ה טבול יום נקטיה דקסבר חולין שנעשו על טהרת הקודש לאו כקדש דמו (חולין דף לה:) והא דכלי שרת מקדש הייט דוקא כשמעשה כל הראוי ליעשות בו לב) והייט כשנקרם :

לשחוט עליהן הזבח . כלומר כיון דקרמו פניה מיד יש לג) להם תורת לחם (עליהם) לשחוט את הזבח עליהם אבל לא קרמו לא דגבי שחיטת הזבח כתיב להם ואין קרוי להם אלא אם כן קרם הלחם : **נזרק** דמן של כבשים חייבין עליהן ט' . פירוש עליהן על הכבשים : ואין מועלין בהן . ואם תאמר מעילה הוא דליתא הא איסורא איכא והא ממונא דכהן הוא כדמסיק לעיל לד) בספ"ק (דף ז:) וכי תימא כדקאמר לעיל לא נצרכא אלא לרבי עקיבא ט' דהא אפילו לרבי עקיבא אין מועלין לה) בשתי הלחם כיון דלאו גוף הכבשים ויש לומר דנקט ואין מועלין אגב הני דלעיל וכן נ"ל בלחם הפנים: **קרבו** הבזיכים הרי הם מתירים הלחם לו) הסילוק של בזיכים כמו הקמיצה וההילוך למזבח כמו הילוך לקומץ ומקטירין הבזיכים כמו שמקטירין הקומץ : **אין** מועלין בשירים . דהא אית בהו היתר לכהנים :

הקומץ והלבונה . פירשתי בבריתות בזבחים (בפרק לז) *שני דף כ) : **קדשו** בכלי הוכשר ליפסל ט' . לא נקט קדשו בכלי משום קומץ דמעיקרא נמי קודם שנתן הקומץ בכלי לח) קדשו והוכשר ליפסל בטבול יום *)מקודם בכלי ראשון עם המנחה כולה קודם שקמץ, כדתנן לקמן (דף ט.) המנחות מועלין בהן משהוקדשו קדשו בכלי הוכשרו ליפסל בטבול יום אלא אגב לט) הנך דנקט קדשו בכלי נקט ליה : **ופיגול** אין בהן . דכולם אין להן מתירין וכל דבר שאין להן מתירין אין חייבין עליו משום פיגול ומנחת נסכים לו מיירי בבאה בפני עצמה כדאמרינן התם (זבחים דף מד.) מביא אדם זבחו היום מ) ומכאן עד עשרה ימים נסכים אתיא כטלי עלמא דאין לה מתירין ולו בבאה עם הזבח פלוגתא דרבי מאיר ורבנן בסוף פ' בית שמאי (זבחים דף מג.) ר' מאיר סבר פיגל ורבנן סברי לא פיגל ואהיא מתני' כרבנן ובלינה דקתני לו מיירי בבא מן הזבח ר"ל שקיעת החמה מא) דבתמורה חשיב להו דבר שדרכו ליקרב ביום ולו בבאה בפני עצמה מוכח בתמורה בפ' יש בקרבנות (דף יד:) דקריבה אפילו בלילה ועמוד השחר פסלתו ואם כן צ"ל דצריך לפרש לינה עמוד השחר : **אבל** להיטמויי לא . מב) (ולפי) [פירוש] שהטבול יום אינו עושה מג) אותה טומאה לטמא אחרים מתני' רבנן היא :

תחלה

*) מקדשו בכלי ראשון נ"ק

ב ב מיי' פ"ב מהלכות טומאת אוכלין הל' ו וס"י מהל' אבות הטומאות הלכה ג :

ג ג מיי' פי"א מהלכות פסה"מ הלכה לג :

ד ד מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה ו :

[נ"ל עליה]

תוספתא דטהרות פ"א [סוטה כט: ע"ש נדה מו:] ע"ש

[ועיין תוספות יום טוב ד"ה עולת העוף]

אלו דיבורים מעולת עד ד"ה הקומץ שייך למתני' דף ט. ומד"ה הקומץ עד ד"ה אבל שייך למתני' דף י.

נ"ק מ"ז

קדשי ה' והכהנים סד"א נ"ק

פי' שתי הלחם דאין דוחות לא שבת ולא יו"ט ונאפות מבערב א"כ כשנאפה מבערב הרי הם פסולים למחר בלינה אלא ע"כ דאין לינה פסלה בהו ולור"י דגרס שפיר כו' נ"ק

[נ"ל פ"ג דף מב: ד"ה אכן]

שיטה מקובצת

א) לאכילה לא מרצה תיבת הוא ואות ד' נמחק : ב) הוכשרה ליפסל בטבול אות ת' נמחק : ג) חייבין עליה משום אות ו' נמחק : ד) ולא נהירא דמה תיבת נראה נמחק : ה) ר"ע דהוליל ע"כ : ו) קאמר הכא כי : ז) בפיגול אבל אינו חושש למתני אותם דינים לשם דבכל מקום אמר הכי אבל כו' ס"א והא דקאמר לשריפה ה"ק כלומר הא דקאמר ר"ע וזריקה מועלת ליוצא ס"ם לשריפה עומד ולא קאמר דזריקה מועלת כי אם לחייב משום פיגול ונותר וטמא ולא להתיר באכילה אבל אינו חושש למיתני אותם דינים : ח) מיד דלאכילה לא מרצה תיבות דלא פליג אמתני' נמחק :

ט) קדשים פירוש שמתו או ששינה מקומם ולומר לנו דאע"ג דפסולין מ"מ לא פקעא קדושתייהו מינייהו ומועלין בהם ומכאן ואילך איירי בקדשים העשויים כהכשר הס"ד : י) כלומר דאם נגעו בה פסול : יא) ובלינה וא"ת מאי קאמר ובלינה הלא קודם הזאה איירי הכא מדקאמר בתר הכי הוזה דמה משמע דעד השתא לא איירי בהוזה ואי אפשר בלינת יום ולילה אלא לאחר הזאתו וי"ל דר"ל בלינת : יב) ההזאה נעשית ביום : יג) מתחיל לינת של יום ולילה דמשעת מליקה מונין : יד) גבי בהמה קדשי קדשים : טו) כדי ליזרק ולהזות ה"נ גבי עוף דלא : טז) כולהו שהרי פרים ה"נ לא סלקי לגבוה כי אם האימורין : יז) לפי שקודם לעולה ועולת העוף תיבות שהיא קודמת נמחק : יח) לכהנים ובעולת העוף תיבת ובחטאת נמחק : יט) ואף לאחר

רבינו גרשום

צורתו : אבל לאכילה . להתירו לאכילה לא אמר שתהא זריקה מועלת והיינו דקאמר הא איסורא איכא :

סליק פירקא

הוכשרה ליפסל . כלומר משמלקה ניתוספה בה קדושה שהיא נפסלת אם נגע בה טבול יום או מחוסר כפורים ובלינה : הוזה דמה חייבין עליה משום פיגול . דהזאת דעוף במקום זריקה דבהמה קא' דהזאה קובעת פיגול כשחישב בו קודם לכן כמו זריקה דבהמה . ושוב יש בו איסור נותר וטמא : ואין בה מעילה . דכיון דהוזה דמו יש בו היתר לכהנים : אבל איטמויי לא שתטמא אחרים לא : מתניתין מני . דקתני הכשרה ליפסל ולא ליטמא : רבנן היא . דאמרי כשם שפוסל טבול יום משקין תרומה ואוכלי תרומה ואינו מטמא כדתנן ואלו פוסלין בתרומה כו' וטבול יום כך פוסל אוכלי קדש ומשקי קדש ולא מטמא :

אבי

הקטרה עד שתצא לבית אות מ' נמחק : כ) הבשר ברוחק והדם יוצא : כא) הייט שניתז הדם על השובה מן הצואר הס"ד : כב) בטומאה דטומאה הותרה בצבור וי"ל : כג) יום דשלשה בתי דשנים הוו שם : כד) על אותן שהן לפני ולפנים א) עשה בין הבדים ואחרים על : כה) בבשר דמאחר שנזרק אות ש' נמחק : כו) בעורות דכתיב עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה ונפקי : כז) הלחם שתי הלחם נאפות : כח) הם פסולות בלינה למחר ואור"י דגרס ליה שפיר : כט) קרמו פניה בתנור : ל) מקדש לה וא"כ ע"כ לינה פסלה ואפייתו דידהו דוחה השבת : לא) יו"ט ואינו נפסל לא בטבול יום ולא במחוסר כפורים כיון דתנור אינו מקדש וא"ת : לב) בו והתנור נעשה לאפות בו הפת וא"כ בעינן שיקרמו פניה א"נ נקט קרמו פניה משום סיפא (כדי) תיבות והייט כשנקרם נמחק : לג) יש תורת תיבת להם נמחק : לד) לעיל ואין לומר כדקאמר : לה) מועלין בשתי הלחם כיון דאינו כגוף הכבשים כדאמר במנחות והא דקאמר ר"ע הייט בזבחים נפיה וי"ל : לו) הלחם כדכתיב והיה ללחם לאזכרה וילפינן אזכרה אזכרה ממנחות וסלוק של בזיכים הוי תחת הקמיצה וההילוך למזבח כמו הילוך של קומץ והקטיר הבזיכים : לז) בפ' ב"ש : לח) בכלי לקדשו הוכשר ליפסל בטבול יום כו' שכבר הוקדש בכלי ראשון : לט) אגב אינך דנקט תיבת הנך נמחק : מ) היום ונסכיו מכאן : מא) התמה ובתמורה חשיב לית דבר : מב) לפי שהטבול . אות ו' נמחק : מג) תיבת אותה נמחק :

א) נראה דצ"ל הזה בין הבדים ואחר זה על הפרכת .

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones